

§ 11. Kontrola pracy urzędów, linii i sieci telekomunikacyjnych zakładanych i używanych przez misje zagraniczne lub organizacje międzynarodowe na podstawie zezwolenia dotyczy tylko zasad współpracy sieci misji zagranicznych lub organizacji międzynarodowych z sieciami telekomunikacyjnymi użytku publicznego.

§ 12. W razie stwierdzenia, że urządzenia telekomunikacyjne i stacje radiowe używane przez misje zagraniczne lub organizacje międzynarodowe powodują zakłócenia w działa-

niu innych urzędów telekomunikacyjnych i stacji radiowych poza terenem misji zagranicznej lub organizacji międzynarodowej, misja zagraniczna lub organizacja międzynarodowa obowiązana jest do podjęcia właściwych środków w celu usunięcia tych zakłóceń.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Łączności: *J. Slezak*

435

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 7 października 1991 r.

w sprawie określenia terminów, po których upływie doręczenie telegramu uważa się za opóźnione lub telegram uważa się za nie doręczony.

Na podstawie art. 60 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504 i z 1991 r. Nr 69, poz. 293) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Doręczenie telegramu uważa się za opóźnione, jeżeli doręczenie bezpośrednio adresatowi, przekazanie treści przez telefon lub innym środkiem telekomunikacyjnym albo powiadomienie o nadejściu telegramu nastąpiło po upływie:

- 1) dla telegramu „pilnego” — 4 godzin od godziny nadania,
- 2) dla telegramu „zwykłego” — 6 godzin od godziny nadania,
- 3) dla telegramu „listowego” — 24 godzin od godziny nadania,
- 4) dla telegramu „okolicznościowego” — 48 godzin od godziny nadania.

2. Do terminów określonych w ust. 1 nie wlicza się:

- 1) przerw w służbie telegraficznej placówki oddawczej, przewidzianych regulaminem pracy tej placówki,

2) czasu od godziny 22.00 do godziny 6.00 w placówce pełniącej nieprzerwaną służbę telegraficzną — jeżeli telegram nie zawiera wskazówki „nocą”,

3) czasu od nadejścia telegramu do placówki doręczającej do czasu planowego wyjścia doręczyciela z tej placówki do rejonu doręczeń — jeżeli telegram adresowany jest do adresata zamieszkałego w zamiejscowym obszarze doręczeń, określonym w regulaminie tej jednostki, i nie zawiera wskazówki „doręczanie przez posłańca” (PX).

§ 2. Telegram uważa się za nie doręczony, jeżeli doręczenie go pod wskazany adres, przekazanie treści przez telefon lub innym środkiem telekomunikacyjnym albo powiadomienie o nadejściu telegramu nie nastąpiło w terminie 6 dni od dnia jego nadania.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Łączności: w z. *S. Szuder*

436

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 października 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radców prawnych i aplikantów radcowskich.

Na podstawie art. 74 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 19, poz. 145 i z 1989 r. Nr 33, poz. 175) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 kwietnia 1984 r. w sprawie zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radców prawnych i aplikan-

tów radcowskich (Dz. U. Nr 27, poz. 138) w § 54 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Sąd dyscyplinarny obciążając ukaranego zryczałtowanymi kosztami powinien wziąć pod uwagę rzeczywiste koszty poniesione w toku postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego.”,
- 2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Zryczałtowane koszty postępowania wynoszą w razie ukarania:
1) karą upomnienia — do 100.000 zł,
2) innymi karami — od 100.000 do 500.000 zł.”,
- 3) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W postępowaniu odwoławczym Wyższy Sąd Dyscyplinarny obciąża ukaranego kosztami w wysokości 50% kosztów, którymi ukarany ten został obciążony przez sąd dyscyplinarny pierwszej instancji.”,

- 4) ust. 4 skreśla się,
- 5) dotychczasowe ust. 5 i 6 otrzymują odpowiednio oznaczenie ust. 4 i 5.

§ 2. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się dotychczasowe koszty do czasu zakończenia postępowania.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Chrzanowski*

437

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 października 1991 r.

w sprawie zasad i trybu przyznawania świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie utraty życia lub poniesienia uszczerbku na zdrowiu albo szkody w mieniu podczas udzielania lub w związku z udzielaniem pomocy Policji, Urzędowi Ochrony Państwa lub Straży Granicznej.

Na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179 i z 1991 r. Nr 94, poz. 422) oraz art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180 i z 1991 r. Nr 94, poz. 422) oraz art. 21 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462 i z 1991 r. Nr 94, poz. 422) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Świadczenia odszkodowawcze określone w rozporządzeniu przysługują osobie, która w czasie udzielania lub w związku z udzielaniem — w trybie określonym odrębnymi przepisami — pomocy Policji, Urzędowi Ochrony Państwa lub Straży Granicznej poniosła uszczerbek na zdrowiu albo szkodę w mieniu, zwanej dalej „osobą poszkodowaną”.

2. Świadczenia odszkodowawcze mogą być przyznane również osobie poszkodowanej, która działając bez porozumienia z organami wymienionymi w ust. 1 podjęła czynności zmierzające do zapobieżenia popełnieniu przestępstwa albo wzięła udział w pościgu lub ujęciu osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa.

3. Jeżeli wskutek okoliczności, o których mowa w ust. 1 lub 2, osoba poszkodowana zmarła, świadczenia przyznaje się członkom rodziny.

4. Świadczenia odszkodowawcze nie przysługują, jeżeli śmierć, uszczerbek na zdrowiu albo szkoda w mieniu osoby poszkodowanej zostały spowodowane przez nią rozmyślnie lub gdy ich wyłączną przyczyną było nadużycie alkoholu.

§ 2. Świadczenia odszkodowawcze z tytułu utraty życia lub poniesienia uszczerbku na zdrowiu albo szkody w mieniu

wskutek okoliczności, o których mowa w § 1 ust. 1 lub 2, zwanych dalej „wypadkiem”, obejmują:

- 1) jednorazowe odszkodowanie — dla osoby poszkodowanej z tytułu uszczerbku na zdrowiu,
- 2) jednorazowe odszkodowanie — dla członków rodziny z tytułu śmierci osoby poszkodowanej,
- 3) świadczenie wyrównawcze — dla osoby poszkodowanej, której wynagrodzenie uległo zmniejszeniu wskutek uszczerbku na zdrowiu,
- 4) rentę inwalidzką — dla osoby poszkodowanej, która stała się inwalidą,
- 5) rentę rodzinną — dla członków rodziny po osobie poszkodowanej,
- 6) odszkodowanie za szkody poniesione w mieniu — dla osoby poszkodowanej lub dla członków jej rodziny,
- 7) świadczenia lecznicze i rehabilitacyjne, zaopatrzenie w leki, przedmioty ortopedyczne, protezy, środki opatrunkowe i pomocnicze — dla osoby poszkodowanej oraz dla członków rodziny osoby poszkodowanej, której przyznano rentę inwalidzką na podstawie rozporządzenia, albo uprawnionych do renty rodzinnej po osobie poszkodowanej.

Rozdział 2

Odszkodowanie z tytułu uszczerbku na zdrowiu lub śmierci osoby poszkodowanej

§ 3. Osobie poszkodowanej, która doznała uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku, przysługuje jednorazowe odszkodowanie pieniężne.